DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W GDAŃSKU

Gdańsk, 15 czerwca 1954 — Nr 9 — Poz. 38 – 42

TREŚĆ:

Część I — Przepisy obowiązujące

Uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

38

UCHWAŁA Nr 8/II/54

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 20 maja 1954 r.

w sprawie zatwierdzenia budżetu zbiorczego województwa i jednostkowego wojewódzkiego na rok 1954.

Na podstawie:

a) art. 9, ust. 2 dekretu z dnia 17 grudnia 1952 r. o uchwalaniu i wykonywaniu budżetu państwa (Dz. U. Nr 50, poz. 334),

b) uchwały Nr 324 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad i trybu uchwalania i rozpatrywania budżetów terenowych (Monitor Polski Nr A-53, poz. 591),

c) art. 3 ustawy budżetowej na rok 1954 z dnia 24 kwietnia 1954 r. (Dz. U. Nr 19, poz. 72), Wojewódzka Rada Narodowa w Gdańsku — na wniosek Prezydium i po wysłuchaniu opinii Komisji Finansów, Budżetu i Planu — **uchwala, co następuje:**

1. Ustala się dla zbiorczego budżetu województwa na rok 1954:

dochody w kwocie zł 768.136.300

wydatki w kwocie zł 768.136.300

zgodnie z załączonym zbiorczym budżetem województwa (wzór A);

2. Z ogólnej kwoty dochodów zbiorczego budżetu województwa przypada na następujące działy:

Dział	Dochody	
1	Dochody z gospodarki uspołecznionej	108.977.500
2	Podatki z gospodarki nieuspołecznionej	211.000
3	Podatki i opłaty od ludności	46.963.000
5	Inne dochody	13.227.412
7	Przelewy	67.462.148
8	Udziały w dochodach budżetu centralnego	465.435.000
9	Dotacja i odprowadzenia wyrównawcze	65.860.240
	Razem:	768.136.300

3. Z ogólnej kwoty wydatków zbiorczego budżetu województwa przypada na następujące działy

Dział	Wydatki	złotych bieżące	złotych inwestycyjne
1	Gospodarka narodowa	180.674.000	57.780.300
2	Oświata i wychowanie	164.037.000	16.771.000
3	Szkolnictwo zawodowe	25.921.000	774.000
5	Kultura i sztuka	8.026.000	2.429.000
6	Zdrowie i kultura fizyczna	146.160.457	16.087.543
7	Ubezpieczenia społeczne	50.000	—
8	Inne świadczenia socjalne	3.869.000	178.000
10	Administracja	78.410.000	1.048.000
14	Rezerwy	6.834.000	—
16	Dotacje i odprowadzenia wyrównawcze	59.087.000	—
	Razem:	673.068.457	95.067.843

4\. 1) W granicach zbiorczego budżetu województwa ustala się dla jednostkowego budżetu wojewódzkiego:

dochody w kwocie zł 269.730.859

wydatki w kwocie zł 269.730.859

2) Ponadto, poza limitami zbiorczego budżetu województwa, ustala się dodatkowo dla jednostkowego budżetu wojewódzkiego — zgodnie z przepisami § 14 uchwały Nr 324 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1953 r. (Monitor Polski Nr A-53, poz. 591)

dochody w kwocie 53.337.644

wydatki w kwocie 53.337.644

3) Dochody i wydatki jednostkowego budżetu wojewódzkiego określa szczegółowo załączony budżet (wzór Nr 1).

5\. Z ogólnej kwoty dochodów jednostkowego budżetu wojewódzkiego w wysokości zł 323.068.503 — przypada na następujące działy:

Dział	Nazwa działu	Dochody	
		objęte limitami zbiorczego budżetu wojew.	Poza limitami zbiorczego budżetu wojew.
1	Dochody z gospodarki uspołecznionej	26.611.100	—
2	Podatki z gospodarki nieuspołecznionej	—	—
3	Podatki i opłaty od ludności	—	—
5	Inne dochody	1.420.270	—
7	Przelewy	28.571.393	—
8	Udziały w dochodach budżetu centralnego	200.605.500	—
9	Dotacje i odprowadzenia wyrównawcze	12.522.596	53.337.644
	Razem	269.730.859	53.337.644

6\. Z ogólnej kwoty wydatków jednostkowego budżetu wojewódzkiego w wysokości zł 323.068.503 — przypada na następujące działy:

Dział	Nazwa działu	Wydatki				
		objęte limitami zbiorczego budżetu województwa			Poza limitami zbiorczego budż. wojew.	Ogółem
		bieżące	inwestycyjne	Razem		
1	Gospodarka narodowa	44.260.140	38.064.800	82.324.940	—	82.324.940
2	Oświata i wychowanie	50.154.670	3.571.000	53.725.670	—	53.725.670
3	Szkolnictwo zawodowe	20.039.134	551.000	20.590.134	—	20.590.134
5	Kultura i sztuka	513.666	439.000	952.666	—	952.666
6	Zdrowie i kultura fizyczna	47.473.357	7.811.543	55.284.900	—	55.284.900
7	Ubezpieczenia społeczne	50.000	—	50.000	—	50.000
8	Inne świadczenia socjalne	108.152	—	108.152	—	108.152
10	Administracja	28.402.397	710.000	29.112.397	—	29.112.397
14	Rezerwy	6.834.000	—	6.834.000	—	6.834.000
16	Dotacje i odprowadzenia wyrównawcze	20.748.000	—	20.748.000	53.337.644	74.085.644
	Razem	218.583.516	51.147.343	269.730.859	53.337.644	323.068.503

7. Ustala się dochody i wydatki zbiorczych preliminarzy środków specjalnych jednostkowego budżetu wojewódzkiego w kwocie zł 10.197.011 — zgodnie z załącznikiem (wzór C).

8. Ustala się dochody i wydatki zbiorczych preliminarzy (bilansów) gospodarstw pomocniczych jednostkowego budżetu wojewódzkiego w kwocie zł 2.412.557 — zgodnie z załącznikiem (wzór D).

9. W granicach zbiorczego budżetu województwa (wzór A) — ustala się limity zbiorczych budżetów powiatów oraz budżetów miast stanowiących powiaty w wysokości:

	Budżet	Limity		
		Dochodów własnych	Wydatków bieżących	Wydatków inwest.
1	powiatu Elbląg	2.745.615	10.736.442	2.824.000
2	,, Gdańsk	3.607.108	15.058.275	540.000
3	,, Kartuzy	4.503.082	20.804.494	1.647.300
4	,, Kościerzyna	4.070.378	18.182.075	621.609
5	,, Kwidzyn	4.607.625	18.433.303	1.043.200
6	,, Lębork	6.144.833	25.385.750	452.500
7	,, Malbork	6.449.152	20.511.061	153.700
8	,, Starogard Gdański	6.394.605	21.400.900	689.500
9	,, Sztum	3.373.817	12.654.758	138.000
10	,, Tczew	3.476.355	14.491.989	157.500
11	,, Wejherowo	11.135.377	34.029.221	2.313.500
12	,, Nowy Dwór Gdański	1.700.852	11.231.273	587.000
	Razem budżety powiatów	58.208.799	222.919.541	11.167.800
1	miasta Elbląg	14.344.172	34.604.691	4.624.100
2	,, Gdańsk	65.596.729	105.531.058	20.337.700
3	,, Gdynia	31.372.012	54.970.245	7.141.400
4	,, Sopot	6.681.153	23.305.647	298.000
5	,, Tczew	4.035.432	13.153.759	351.500
	Razem budżety miast	122.029.498	231.565.400	32.752.700

10. Ustala się plan zrównoważenia zbiorczego budżetu województwa zgodnie z załącznikiem (wzór E).

11. Upoważnia się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do dokonywania w ramach obowiązujących przepisów — zmian w budżecie, wyniknąć mogących z uzasadnionych potrzeb — w trybie wykonywania niniejszej uchwały.

12. Zobowiązuje się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i prezydia terenowych Rad Narodowych do przepracowania wniosków, zgłoszonych przez Komisję Finansów, Budżetu i Planu Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz wysuniętych w toku dyskusji.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

St. Muszyński
Sekretarz Prezydium

W. Szeliga
Przewodniczący Prezydium

39

UCHWAŁA Nr 11/II/54.

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 20 maja 1954 r.

w sprawie rozwoju przemysłu drobnego i punktów usługowych w województwie gdańskim.

Wojewódzka Rada Narodowa w Gdańsku po wysłuchaniu referatu Prezydium Woj. RN na temat „zadania Rad Narodowych w dziedzinie drobnej wytwórczości" oraz koreferatu Komisji Drobnej Wytwórczości i Przemysłu Miejscowego Woj. RN, w wyniku dokonanej w toku dyskusji analizy całokształtu zagadnień stwierdza, że drobna wytwórczość ma za sobą poważne osiągnięcia, a mianowicie: **nie tylko wykonywuje ale nawet i przekracza swoje roczne plany produkcyjne.** Dowodem tego jest wykonanie planu ubiegłego roku w 124 proc. Ponadto **przemysł drobny** w stosunku do ubiegłych lat nie tylko **zwiększył swoją produkcję, ale i wzbogacił również swój asortyment, podnosząc jednocześnie przy tym sukcesywnie wydajność pracy.**

Mimo tych osiągnięć **drobna wytwórczość jednak nie zaspakaja jeszcze w pełni szybko rosnących potrzeb mas pracujących.** Do najpoważniejszych braków na tym odcinku należy **niewykonywanie planów asortymentowych i zbyt niski udział w produkcji artykułów zaopatrzeniowo-inwestycyjnych,** w szczególności w zakresie obuwia i odzieży dziecięcej, oraz artykułów gospodarstwa domowego.

Zaniedbano również produkcję na potrzeby wsi, stanowiącą element wymiany towarowej między miastem i wsią i zarazem zacieśniającą sojusz robotniczo-chłopski. Jakość, a często i estetyka produkowanych wyrobów — w licznych wypadkach — jest nieodpowiednia, na skutek czego notowane są na zakładach pracy remanenty artykułów „niechodliwych", blokujące środki obrotowe przedsiębiorstw. W produkcji zbyt mało wykorzystywano surowiec odpadowy i miejscowy.

Jakkolwiek drobny przemysł globalnie wykonywał plany sieci punktów usługowych, to jednak kierunek branżowy oraz lokalizacja punktów usługowych były niewłaściwe. Zgrupowanie tych punktów na terenie powiatów w większych osiedlach — ujemnie wpływa na zaopatrzenie ludności pracują-

cej, zamieszkującej przedmieścia, jak również pracującego chłopstwa zamieszkałego niejednokrotnie o kilka, a nawet kilkanaście kilometrów od punktów.

Te błędy i braki spowodowały, że drobna wytwórczość mimo wielu pozytywnych osiągnięć nie wykonała w pełni zadań, jakie postawiło przed nią VII Plenum KC PZPR i ostatnio Uchwały II Zjazdu PZPR.

Celem usunięcia tych braków oraz zapewnienia lepszego zaspakajania potrzeb mas pracujących w roku bieżącym, **Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium Woj. R.N. do:**

1) przestrzegania, aby wykonawstwo planów produkcyjnych na zakładach pracy opierało się na pełnym wykorzystywaniu odpadów i surowca miejscowego. Zagadnieniem tym winny interesować się Prezydia MRN i PRN poprzez okresowe analizowanie realizacji tego zagadnienia przez zakłady pracy znajdujące na ich terenie.

2) Ciągłego rozszerzania asortymentów przez wprowadzanie nowych artykułów konsumcyjnych do operatywnych terenowych planów kwartalnych zgodnie z potrzebami terenu.

3) Przeprowadzenia analizy lokalizacji planu sieci punktów usługowych na 1954 r. ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb PGR, spółdzielń produkcyjnych i indywidualnie gospodarującego chłopstwa, biorąc pod uwagę terenowe zapotrzebowanie na kategorie usług oraz przeprowadzając jednocześnie okresową analizę i korekturę tej sieci.

4) Czuwania nad praktyczną realizacją ustalonej sieci punktów usługowych przez poszczególne piony organizacyjne drobnej wytwórczości.

5) Usprawnienia poczynań prezydiów miejskich, powiatowych i gminnych rad narodowych w zakresie realizacji usług dla miast i wsi, oraz kontroli działalności tychże poprzez wstawianie do planów pracy Prezydium Woj. R.N. punktów dotyczących okresowych analiz prac prezydiów powiatowych rad narodowych dokonywanych w tym zakresie.

6) Dopilnowania aby pula surowców wolnorynkowych dla celów usługowych rozprowadzana przez PZGS „Samopomoc Chłopska" docierała do punktów usługowych i rzemieślniczych.

7) Pogłębiania szkolenia zawodowego oraz rozszerzania współzawodnictwa i racjonalizatorstwa w przemyśle drobnym.

Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje ponadto Komisję do Spraw Drobnej Wytwórczości Woj. RN do:

1) Zwiększenia nadzoru i kontroli działalności placówek drobnej wytwórczości i punktów usługowych.

2) Zwracania szczególnej uwagi przy kontrolach na sposób załatwiania uwag, życzeń, skarg i zażaleń ludności.

3) Powiązania się w szerszym zakresie z Komisją Handlu, celem dokonywania bardziej wnikliwej niż dotychczas analizy potrzeb ludności i szukania sposobów ich zaspakajania.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

St. Muszyński — Sekretarz Prezydium

W. Szeliga — Przewodniczący Prezydium

40

UCHWAŁA Nr 10/II/54

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 20 maja 1954 r.

w sprawie powołania stałej Komisji Kultury Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz przekształcenia dotychczasowej Komisji Oświaty i Kultury na Komisję Oświaty.

Wojewódzka Rada Narodowa w Gdańsku, działając na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) oraz § 1 uchwały Rady Państwa z dnia 12 maja 1950 r. w sprawie tymczasowych wytycznych dla powoływania i działalności komisji rad narodowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 652) — po uzyskaniu zgody Rady Państwa —

postanawia:

I. Powołać Komisję Kultury Wojewódzkiej Rady Narodowej — w następującym składzie:

1. Ob. St. Gabryl — radny, dotychczasowy członek Komisji Oświaty i Kultury Wojewódzkiej Rady Narodowej,
2. Ob. Cz. Jaroński — z poza Rady — z-ca kierownika Wydziału Propagandy KW PZPR w Gdańsku,
3. Ob. H. Żuk — radny, dotychczasowy członek Komisji Zdrowia,
4. Ob. Józef Markiewicz — z poza Rady — pracownik Okręgowego Zarządu Kin, dotychczasowy członek Komisji Oświaty i Kultury,
5. Ob. Fr. Fenikowski — z poza Rady, literat,
6. Ob. R. Heissing — z poza Rady, dyrektor Liceum Muzycznego w Sopocie,
7. Ob. Jerzy Grzybowski — z poza Rady, aktor teatru „Wybrzeże",
8. Ob. H. Pestka — radny, starszy inspektor kulturalno-oświatowy Zarządu Wojewódzkiego Związku „Samopomoc Chłopska",
9. Ob. St. Itrych — z poza Rady, kierownik Zespołu Pieśni i Tańca „Kaszuby" w Kartuzach,
10. Ob. Wiesław Stanisławski — z poza Rady, starszy inspektor kulturalno-oświatowy w Okręgowej Radzie Związków Zawodowych,
11. Ob. Marta Detlaf — radna, przodująca chłopka z gromady Starzyno, gm. Puck-Wieś, pow. Wejherowo,
12. Ob. J. Dąbczak — radny, robotnik Fabryki Kwasu Siarkowego w Gdańsku,
13. Ob. Karolina Rojek — radna, robotnica Gdańskich Zakładów Materiałów Biurowych,
14. Ob. Irena Netkowska — z poza Rady, aktywistka Wojewódzkiego Komitetu Frontu Narodowego,
15. Ob. St. Teissyre — z poza Rady, rektor Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Gdańsku.

II. Powołać radnego Ob. H. Pestkę na przewodniczącego nowoutworzonej Komisji Kultury.

III. Przemianować dotychczasową Komisję Oświaty i Kultury — na Komisję Oświaty.

IV. Zlecić wykonanie niniejszej uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

St. Muszyński — Sekretarz Prezydium

W. Szeliga — Przewodniczący Prezydium

41

ROZPORZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 18 maja 1954 r.

w sprawie obowiązku tępienia chwastów oraz kanianki w 1954 r.

Na podstawie § 1 rozporządzenia z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U Nr 47, poz. 302), oraz w celu podjęcia radykalnej walki z kanianką i chwastami, które corocznie wyrządzają gospodarce narodowej olbrzymie szkody, niszcząc lub zmniejszając znacznie wydajność plonów — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1. Nakłada się na wszystkich właścicieli, posiadaczy i użytkowników gruntów na terenie całego województwa gdańskiego obowiązek tępienia:

a) **chwastów**, w szczególności w uprawach zbóż ozimych i jarych, w uprawach roślin okopowych, oleistych, przemysłowych, w ogrodach przydomowych, na pastwiskach, miedzach, łąkach, wałach, nieużytkach i innych gruntach.

b) **kanianki.**

§ 2. Chwastami, które ze względu na ich szczególną szkodliwość winny być niszczone w pierwszym rzędzie są: **osty, ognicha, (rzodkiew świrzepa), łopucha, (rzodkiew polna), perz rozłogowy, lebiody (komosy)**, a z pasożytów **kanianka**, atakująca uprawy lnu, koniczyny i lucerny.

§ 3. Niszczenie chwastów należy przeprowadzać w ciągu całego okresu wegetacyjnego, a w szczególności w czasie od ich wzejścia do rozpoczęcia kwitnienia, a najpóźniej w czasie zakwitania tj. **do dnia 15 czerwca najpóźniej.**

Kanianka nie posiada liści i korzeni, a jej biało-żółtawa łodyżka zaopatrzona jest w liczne ssawki, którymi wrasta w łodygę rośliny żywiciela. Kwiaty kanianki są drobne i żółtawo-białe, zebrane w kłębki.

§ 4. Niszczenie chwastów winno być przeprowadzane w następujący sposób:

a) **sposobem mechanicznym** —

— przez kilkakrotne wiosenne bronowanie lekkimi bronkami w uprawach zbóż jarych. Gdy rośliny ostu są bardziej wyrośnięte, wycinać je należy w zbożach ozimych wąskimi dłutami na głębokość około 20 cm. Kilkakrotne wycinanie ostów w ten sposób niszczy je zupełnie. Gdy ziemia jest wilgotna należy chwasty wyrywać ręcznie z korzeniami. W roślinach okopowych chwasty usuwa się przy pomocy opielaczy i radełek oraz przez pielenie i motyczenie ręczne.

Na odłogach, skarpach, rowach, wałach, pastwiskach, łąkach niekośnych, sadach, nieużytkach itp. należy stosować najmniej trzykrotne wykaszanie ostów w terminach:

1) od 1 do 15 czerwca, 2) do 20 lipca, 3) do 30 sierpnia — koniecznie przed ich zakwitnieniem.

Na łąkach kośnych zachwaszczonych należy przyśpieszyć sianokosy, a mianowicie:

1 go pokosu dokonać w terminie od 20 maja do 15 czerwca,

2-go pokosu dokonać w terminie do 30 sierpnia.

Przy likwidacji odłogów zachwaszczonych należy stosować głębokie orki.

W celu zniszczenia perzu stosować należy wczesną podorywkę roli zaperzonej, sięgającą nieco głębiej niż przebiegają w glebie rozłogi perzu, to jest na głębokość od 9 do 13 cm. Podorywkę pozostawia się przez kilka dni w ostrej skibie celem jej przeschnięcia. W celu usunięcia z ziemi przeschniętych rozłogów stosujemy kultywator względnie bronę sprężynową.

b) **sposobem chemicznym** —

— przez posypywanie chwastów dwuliściennych, jak ognichy oraz łopuchy, rosnących w jęczmieniu jarym i owsie — w okresie gdy posiadają one od 3-ch do 4-ch listków — azotniakiem względnie kainitem pylistym, albo też mieszaniną tych środków. Posypywanie należy przeprowadzać przy stałej i pewnej pogodzie — wczesnymi rankami — gdy rośliny są wilgotne, stosując od 120 do 150 kg azotniaku pylistego lub 400 do 1000 kg kainitu pylistego na ha. Przy użyciu tej mieszaniny stosuje się 75 kg azotniaku pylistego i 750 kg kg kainitu pylistego na ha. Przy dużym zachwaszczeniu, dawki te można odpowiednio podwyższyć. Stosowanie wyżej wymienionych środków pylistych jest niedopuszczalne na zasiewach takich roślin szerokolistnych, jak groch, peluszka, wyka itp., gdyż pył tych środków zatrzymuje się na szerokich blaszkach liści i może je zniszczyć całkowicie.

c) **sposobem biologicznym** —

— przez użycie środka biologicznego „2—4 D". Preparat ten stosuje się do zwalczania chwastów dwuliściennych, jak ognichy, łopuchy, ostów, rdestu, łobody, maku itp. w jęczmieniu jarym i owsie.

Preparatu „2—4 D" używa się w roztworze wodnym, biorąc 165 gramów na 100 litrów wody, i zużywając od 800 — 1.000 litrów roztworu na ha. Opryskiwanie należy przeprowadzać wtedy, gdy zboże jest jeszcze niezbyt wysokie — w każdym razie przed wyrośnięciem zboża. Zabiegu tego nie należy robić w czasie suszy i chłodu.

§ 5. **Niszczenie chwastów należy do obowiązków właścicieli i użytkowników gruntów ornych, pastwisk, łąk, oraz miedz, rowów, wałów i odłogów.** Tępienie natomiast chwastów na wałach, skarpach, w rowach przydrożnych, przy torach kolejowych kolei normalnych i wąskotorowych, oraz na odłogach będących w administracji Państwowych Gospodarstw Rolnych należy do obowiązku właściwych urzędów, instytucji i przedsiębiorstw, jak: prezydia powiatowych rad narodowych (wydziały komunikacji drogowej), spółki wodne, PKP i PGR-y.

§ 6. Celem uniknięcia rozprzestrzeniania się zachwaszczenia należy:

1. Używać do siewu czystego materiału siewnego.
2. Nie używać ściętych chwastów na ściółkę.
3. Palić zeschłe chwasty.
4. Unikać używania świeżego obornika.
5. Parzyć plewy przed spasaniem.
6. Przeznaczone na paszę ziarno pośledniе należy przedtem śrutować.

§ 7. **Gniazda kanianki** w uprawach lnu, koniczyny i lucerny **należy wykaszać** wraz z roślinami uprawnymi w promieniu sięgającym pół metra poza obręb najdalej wysuniętych pędów kanianki, następnie całość zgrabić bardzo starannie do środka wykoszonego miejsca, obłożyć słomą lub sieczką i spalić. Po wypaleniu cały plac należy posypać wapnem i głęboko przekopać. Czynność tę należy wykonać w okresie przed zakwitnieniem kanianki.

§ 8. Celem uniknięcia rozprzestrzeniania się kanianki należy:

1. Używać do siewu czystego materiału siewnego.
2. Nie spasać roślin porażonych kanianką.
3. Nie używać roślin porażonych na ściółkę.

§ 9. W celu wykrywania i niszczenia gniazd kanianki właściciele i użytkownicy gruntów, na których uprawiany jest len, koniczyna i lucerna, obowiązani są przeprowadzać poszukiwania, a w razie znalezienia kanianki — zniszczyć ją sposobem podanym w § 7 oraz zgłosić o tym w Prezydium Gminnej Rady Narodowej. Ten sam obowiązek zgłaszania Radom Narodowym o wykrytych i zniszczonych gniazdach kanianki ciąży również na agronomach POM i kierownikach gospodarstw oraz zespołów PGR.

§ 10. Kontrolę przeprowadzania poszukiwań i niszczenia kanianki oraz likwidacji chwastów wykonają organa terenowej Służby Rolnej przy współudziale organizacji społecznych i instytucyj kontraktujących uprawy.

§ 11. Prezydia Rad Narodowych wszystkich szczebli przeprowadzą masową propagandę, uświadamiającą społeczeństwo o konieczności wykrywania oraz tępienia kanianki.

§ 12. Winni niestosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia podlegać będą w trybie karno-administracyjnym na podstawie art. 13 rozporządzenia z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. Nr 108, poz. 992 wraz z późniejszymi zmianami) w łączności z przepisami o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (z 1948 i 1950 r.) oraz ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 454) — karze grzywny do 3.000 zł lub karze pracy poprawczej do 3 miesięcy.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Prezydium Rady Narodowej

W. Szeliga
Przewodniczący Prezydium

42

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku

z dnia 1 czerwca 1954 r.

w sprawie ustanowienia rybackiego obrębu ochronnego na strudze „Radosnej".

Na podstawie art. 61 ustawy o rybołówstwie z dnia 7 marca 1932 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 367), oraz celem zapewnienia należytej ochrony stadom pstrąga potokowego zagrożonego całkowitym wyniszczeniem — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza, co następuje:

§ 1. Ustanawia się całkowity obręb ochronny na strudze „Radosnej", obejmujący odcinek od jej wypływów aż do jazu i mostku na drodze łączącej zabudowania gospodarcze, położone w Gdańsku-Oliwie przy ulicy Bytowskiej Nr 4 — z szosą wiodącą z Oliwy do Matarni.

Obrębem ochronnym obejmuje się zarówno wody otwarte wymienionego w zdaniu pierwszym odcinka strugi „Radosnej", jak też wszystkie stawy utworzone w zakreślonych granicach na jej biegu.

§ 2. Wymieniony w § 1 odcinek strugi „Radosnej" wyłącza się całkowicie z rybackiego użytkowania i zabrania się dokonywania na nim jakichkolwiek połowów ryb.

§ 3. Winni nie stosowania się do powyższego zarządzenia podlegać będą na podstawie art. 85 i 86 cytowanej na wstępie ustawy w łączności z art. 8 ust. 1, ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U. Nr 66, poz. 545) — karze grzywny do 3.000 zł lub pracy poprawczej do trzech miesięcy, przy jednoczesnej konfiskacie narzędzi połowu i ryb.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Za Prezydium Rady Narodowej
A. Bigus
Z-ca przewodniczącego Prezydium

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — Wydział Prawny
Gdańsk, ul. Okopowa 5, III piętro, pokoje nrnr 364 (Redakcja) i 387 (Administracja)

Telefon nr: **319-41-48** (wewnętrzny 247)

Redakcja i Administracja czynna jest od godziny 8—15-tej.

Prenumerata: roczna (ze skorowidzem) 18 zł, półroczna — 10 zł. pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł. Przy większej ilości stron 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony.

Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10,50 od jednego dokumentu i 1,50 od każdego dalszego dokumentu.

Wpłaty z góry na konto 304-95/5-62 „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku — w Narodowym Banku Polskim — III Oddział Miejski w Gdańsku.

Cena egzemplarza 1,50 zł.

Odbiorca :

Gdańskie Zakłady Graficzne Zam. 1747 9.6.54 1250+26 W-5-10359 druk. sat. 61×86 60 g.